

VINTER.

Morgensne gør byen flot.
Alt det grimme dækkes godt.
Husfacaden, som i går var styg
Står så nydeligt maskeret
Som en meget distingveret
Silkeblød, kridhvid paryk.

Glade til hinanden smiler,
mens de travlt mod skolen iler.
Hvem med sne kan være sur?
Sneen giver jo tilbage
skønne, sjove kælkedage,
ski og kælk i ren natur.

Hunde er i godt humør,
snurrer rundt i sne og gøer.
Barsk er skovlens klang at høre,
når mod sten den stryger.
Store læs fra fortov ryger.
Det er da et værre føre.

Kåd her er der – det kan ske,
at man får en håndfuld sne
trykket af en lille hånd.
Hævnen er – så for Søren!
Barnet styrter ind ad døren.
Væk en snehvid plageånd.

Sort står park og haves træ,
og hvor stammen står i læ,
dækkes alle grene blidt
- stille sne som blænder
kvistes lange hænder
funkler helt i hvidt.

Og de fugle, som
på en snemark kom,
løber rundt og sangforladt
under graners grene
stumme sky og ene
vinterdag og vinternat.

På kastaniens gren,
ryster kragen vinterren
sneen ned som lange rør.
Og den sultne måge
søger sig en våge –
mindre hvid end den var før.